
תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

שבת On שמונה עשרה Of ברכות Lesson 17-Omitting The Thirteen Middle

Source 1

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף כא' עמ' א' – ואמר רב יהודה אמר שמואל: היה עומד בתפלה ונזכר שהתפלל – פוסק, ואפילו באמצע ברכה. – איני? והאמר רב נחמן: כי הוינן בי רבה בר אבוה, בען מיניה, הני בני בי רב דטעו ומדברי דחול בשבת, מהו שיגמרו? ואמר לן: גומרין כל אותה ברכה! – הכי השתא! התם – גברא בר חיובא הוא, ורבנן הוא דלא אמרחוהו משום כבוד שבת.

Translation: Rav Judah also said in the name of Samuel: If a man was reciting Shemona Esrei and he suddenly remembered that he had already said it, he stops even in the middle of a Bracha. Is that so? Has not R. Nahman said: When we were with Rabbah b. Abbuha, we asked him with reference to disciples who made a mistake and began with one of the weekday Brachos on a Sabbath, whether they should finish it, and he said to us that they should finish that Bracha! Are these cases parallel? In that case one is in reality under an obligation to recite all nineteen Brachos of Shemona Esrei, and it is the Rabbis who did not want to trouble him out of respect for Shabbos, but in this case he has already said the prayer.

Source 2

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת שבת פרק טו – אמר רבי חנינא מדוחק התירו לשאול שלום בשבת. א"ר חייא בר בא רשב"י כד הוה חמי לאימיה משתעיא סגין הוה אמר לה אימא שובתא היא. תני אסור לתבוע צרכיו בשבת. ר' זעירא שאל רבי חייא בר בא מהו מימר רעינן פרנסינו. א"ל טופוס ברכות כך הן.

Translation: R. Chanina said: only with hesitation did our Sages permit the practice of people saying hello to each other on Shabbos. R. Chiya son of R. Bah related that R. Shimon Bar Yochai said: when I saw my mother speaking much on Shabbos, I reminded her that it was Shabbos. We learned: It is prohibited to make requests to G-d on Shabbos. R. Zeira asked R. Chiya son of Bah: Why are we permitted to say: R'Ainu Parniseinu (tend to us; provide income to us) in Birkas Hamazone on Shabbos? He responded: only because it is part of the fixed text of the Bracha.

Source 3

קרבן העדה מסכת שבת פרק טו – אסור לתבוע צרכיו בשבת. לפי שמכלל עונג שבת הוא שיחשוב האדם כאילו כל מלאכתו עשוי והשואל צרכיו הוא מראה בהיפך וגם מביא דאגה בלבו:

Translation: It is prohibited to make requests to G-d on Shabbos because it interferes with our enjoyment of Shabbos. On Shabbos a person is required to feel as if he completed what he needed to do to sustain himself. Once he makes a request for his personal needs on Shabbos, he is demonstrating the opposite and brings sorrow to his heart.

Source 4

מדרש תהלים (בובר) מזמור כט – שמונה עשרה פעמים, כנגדן תקנו שמונה עשרה ברכות שמתפלל אדם בכל יום, ואין כולן שבחו של הקדוש ברוך הוא, אלא שלש ראשונות ושלש אחרונות, ושתיים עשרה לצרכו של אדם, ולפיכך אין מתפללין בשבת שמונה עשרה אלא

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

שבע, כנגד שיש בה שבע הזכרות, אבל בחול מתפלל אדם שמונה עשרה, שאם יהיה לו חולה בתוך ביתו, נזכר ברכת חולה והוא מיצר, והשבת נתנה לעונג לקדושה ולמנוחה, ולא לצער, הדא הוא דכתיב שבע ביום הללתיך (תהלים קיט קסד).

Translation: The eighteen Brachos in Shemona Esrei were composed to correspond to the eighteen times that the word "Kol" appears in Chapter 29 of Tehillim. Only the first three Brachos include words of praise and so do the last three Brachos. The theme of the middle twelve Brachos of Shemona Esrei are directed toward personal needs. As a result, we omit the twelve middle Brachos of Shemona Esrei and only recite seven Brachos on Shabbos corresponding to the seven times that G-d's name appears in Chapter 29 of Tehillim. On weekdays we recite eighteen Brachos. We omit the middle Brachos on Shabbos out of concern that should we be living with a person who is ill, we will think of that person while reciting the Bracha of Rifa'Einu and become upset in violation of the rule that Shabbos was set aside as a day of enjoyment, holiness and rest and not for distress. That is the meaning of the verse: with seven (Brachos) being recited during the day (Shabbos) I will glorify you.

Source 5

ישעיהו פרק נח, יג' – אִם־תִּשִׁיב מִשְׁבֶּת רִגְלְךָ עֲשׂוֹת חֲפִצִּיךָ בְּיוֹם קִדְשִׁי וּקְרָאתָ לַשַּׁבָּת עֲנֵנִי לְקָדוֹשׁ ה' מְכַבֵּד וְכִבְדָּתוֹ מַעֲשׂוֹת דְּרִכֶּיךָ מִמִּצְוֹת חֲפִצֶּךָ וּדְבַר דְּבַר:

Translation: If you restrain your foot because of Shabbos, from pursuing your business on my holy day; and call Shabbos a delight, the holy day of the Lord honorable, and shall honor it, not doing your own ways, nor pursuing your own business, nor speaking of vain matters.

Source 6

ויקרא רבה (וילנא) פרשת בהר פרשה לד – ממצוא חפצך, מכאן אסור לאדם לתבוע צרכיו בשבת.

Translation: From pursuing your business: this verse is the basis of the rule that a person is prohibited from making requests for his personal needs on Shabbos.

Source 7

תלמוד בבלי מסכת שבת דף יב' עמ' א' – וכן היה רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבן שמעון בן גמליאל: אין משדכין את התינוקות לארס, ולא את התינוק ללמדו ספר וללמדו אומנות. ואין מנחמין אבלים, ואין מבקרין חולין בשבת, דברי בית שמאי, ובית הלל מתירין. תנו רבנן: הנכנס לבקר את החולה אומר: שבת היא מלזעוק, ורפואה קרובה לבא, ורבי מאיר אומר: יכולה היא שתרחם. עמ', ב' – רבי יהודה אומר: המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר: המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. שבנא איש ירושלים, בכניסתו אומר: שלום. וביציאתו אומר: שבת היא מלזעוק, ורפואה קרובה לבא, ורחמי מרובין, ושבתו בשלום. כמאן אזלא הא דאמר רבי חנינא: מי שיש לו חולה בתוך ביתו צריך שיערבנו בתוך חולי ישראל. כמאן – כרבי יוסי. ואמר רבי חנינא: בקושי התירו לנחם אבלים ולבקר חולים בשבת

Translation: And R. Simeon b. Eleazar said likewise on the authority of R. Simeon b. Gamaliel: One may not negotiate for the betrothal of girls, nor to teach boys the books needed for his elementary education nor to teach him a trade, nor may mourners be comforted, nor may the sick be visited on the Sabbath: that

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

is the ruling of Beis Shammai; but Beis Hillel permit these activities. Our Rabbis taught: If one enters a house to visit a sick person on Shabbos, he should say, 'It is Shabbos, when one must not cry out, and recovery will soon come.' R. Meir said, One should say 'May it [Shabbos] have compassion.' R. Judah said, 'May the Omnipresent have compassion upon you and upon the sick of Israel.' R. Jose said, 'May the Omnipresent have compassion upon you in the midst of the sick of Israel.' Shebna, a citizen of Jerusalem, on entering would say 'Peace'; and on leaving, 'It is Shabbos, when one must not cry out and healing will soon come, G-d's compassion is abundant and enjoy your Shabbos rest peacefully.' With whom does this dictum of R. Hanina agree: One who has an invalid in his house should combine him with the other Jewish sick? With whom? With R. Jose. R. Hanina also said: It was only with difficulty that comforting mourners and visiting the sick was permitted on the Sabbath.

Source 8

בית הבחירה למאירי מסכת שבת דף יב עמוד א-משדכין בשבת על התינוקת ליארם ועל התינוק ללמדו וללמדו אומנות ומנחמין אבלים ומבקרין חולים בשבת ומ"מ המבקר את החולה צריך שלא יצטער ולא יהא צועק עליו בתפלה וכן לא יצער בני הבית בדבריו אדרבה אם היו צועקים יהא גוער בהם ומשקטים בדברי ניהומים שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבא ושמא זכות שמירתה תהא מגינה עליכם ורחמי השם מרובים וכיוצא בדברים אלו וכשהוא נפטר ממנו יאמר הקדוש ברוך הוא ירחם עליך בתוך חולי עמו ישראל שכל מי שיש לו חולה ראוי לערבו בתפלתו עם שאר חולי ישראל וכן כשינחם אבלים יזהר שלא יצערם בדבריו ומצד שדברים אלו אינם מסורים לכל אמרו שבקושי התירו לנחם אבלים ולבקר חולים בשבת:

Translation: One may negotiate for the betrothal of girls, and for boys, to teach them the books necessary for their elementary education and to teach them a trade, and mourners may be comforted, and the sick may be visited on Shabbos. However, one who visits the sick must try to not become upset and should not cry out words of prayer and he should not bring distress to the family of the sick person. In fact, if he finds family members crying out in prayer, he should reprimand them and try to calm them with words of reassurance that Shabbos itself has healing power and that by observing the Shabbos properly, they hasten the arrival of a cure; that G-d's compassion is great and words similar to those. When you leave the house of a sick person you should say: May G-d bestow compassion upon you and among all the sick within the Jewish People. That is based on the rule that if you are praying for a person to be cured, you should ask for a cure not only for him but for every sick person within the Jewish community. Similarly if you visit mourners on Shabbos, you must take care that your words do not cause them distress. Because these circumstance do not involve each Jewish person but those who are under these difficult circumstances they allowed the practice on Shabbos but only with hesitation.

Source 9

שו"ת אבקת רוכל' סימן יב-אכן לענין נדון שלפנינו אל יחר בעיני אדוני ואדברה כי נלע"ד רחולה שהתנדב צדקה לומר במי שבירך שמברכין אותו שהש"ת ירפאהו רפואה שלימה

1. Rabbi Joseph ben Ephraim Caro was born in Toledo, Spain in 1488, and died in Safed in 1575. He is also called Maran ("our master") or Ha-Mechaber ("the author," i.e. the halachic author par excellence). Caro left Spain in 1492 as a result of the Spanish expulsion of the Jews, and settled with his family in Turkey. In 1536, he emigrated to Israel and became the chief rabbi of Safed, an important center of Jewish learning and industry.

בין שהוא חולה שיש בו סכנה בין שהוא חולה שאין בו סכנה וכן פשט המנהג בכל המקומות שעברתי ושישבתי וכמה פעמים אמרו כן לפני כמה חכמים גדולי עולם ולא ראינו מי שפקפק בדבר מעולם ונראה לי שהטעם מפני שלא מנעו חכמים להתפלל על החולה אלא כשהוא בענין שמאותה תפלה ימשך צער לחולה או למבקר ומתפלל כדקאמר מר וזה כשבא להתפלל עליו שא' מתנאי התפלה היא הדמעה ומפני כך חוששים שמא מתוך התפלה יעורר הבכי אבל כשאומרים מי שבירך אין הכוונה להתפלל עליו בדרך תפלה ממש אלא לומר שירצה השם פעליו וצדקותיו שהוא עושה באותה שעה תזכרנה לפני ה' ובזכות זה ירפאהו רפואה שלימה

Translation: Concerning what you asked me, please do not become angry with my ruling and allow me to speak my mind. In my opinion, should a sick person promise to donate charity on the condition that a prayer be said requesting that G-d provide him with a cure whether his illness is life threatening or not life threatening which has become the practice in many locations where I have visited and lived, I have observed other Sages permit the practice and I have not seen anyone question the practice. It appears that the reason why our Sages have not prohibited the practice is that the words chosen to be said as part of that prayer are not meant to bring distress to the person who is ill or to the person who is visiting a person who is ill. What is prohibited is a prayer that arouses distress and leads to the person crying. Concerning the Mi Sh'Beirach prayer, on the other hand, is not the intent to pray for the person directly but to say that Hashem should look favorably on his actions and on his merits to remember him favorably before G-d so that in that merit, G-d will heal him and provide a complete cure.

ואין דברים אלו מעוררים צער ובכי אלא מחזיקים לב החולה ולב אוהביו ומידעיו להבטיחם שינצל מחוליו בשכר המצוה הזו. ועוד דאפי' אם המי שבירך הוא דרך תפלה אין בכך כלום כיון שהוא נוסח קבוע באומר' לכל מתנרב תרומה לה' והש"צ מוסיף או גורע לברך לכל נדיב לב די מחסורו אשר יחסר לו כפי מה שצריך לו כי לא' אומר שיתן לו בנים זכרים ולא' אומר ה' יחיה בניו וישמרם ולא' אומר ה' יבנה לו בית נאמן ולא' אומר ה' ינחמנו מאבלו ולא' אומר ה' ירפאהו רפואה שלימה כו'. והרשות נתונה ביד ש"צ להוסיף ברכה כפי הצורך א"כ הו"ל כאלו הנוסח של המי שבירך כך הוא ודמי להא דאמרינן בירו' נוסח ברכה כך הוא.

Translation: Such words do not arouse distress and crying but instead strengthen the heart of the ill person and the hearts of those who care for him to reassure them that he will be rescued from his illness in the merit of performing this mitzvah (of giving charity). Furthermore even if the Mi Sh'Beirach is viewed as a prayer, this is not a concern since it is following a prayer formula that is used for anyone who gives charity. The prayer leader is adding or deleting to fit each person's circumstance but he is avoiding saying such things as G-d should provide him with male children; or that his children should live a long life; or that G-d should provide his children with an observant home; and he is not saying that G-d should provide comfort for him among the mourners of Israel and he is not saying that G-d should provide him with a full recovery. The prayer leader has permission to add a blessing as needed. In that way the changes appear to be part of the original Mi Sh'Beirach. This is similar to what we learned in the Jerusalem Talmud that this is the form of the Bracha.

תפלת ערבית לליל שבת Versions Of

Source 10

Replica of Ashkenaz Siddur Compiled in 1335

Traditionally, no **מי שברך** is recited for the sick on שבת, since **הוא מלוקק** is שבת, and we do not want to cause undue sadness, unless there is serious danger that the sick person might pass away without any proper **מי שברך** having been recited for him. The **מי שברך** for the sick is recited in a special **סוס** which is recited. It is recited after one's עליה whether on a weekday or on a שבת if the above conditions have been met. If a sick person needs a **מי שברך** and none of the עליה has made one for him, his **מי שברך** is recited after the end of the last עליה (מפני). Generally, מנהג אשכנז is not in favor of numerous **מי שברך** for the sick, just as one does not recite additional קדישים or ברכות. A **מי שברך** is said only once per person per illness. A general **מי שברך** לחולים for all the sick at once was very uncommon.

נוסח אחד לחולה מסוכן למות בו ביום

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ו**מי שברך** חזקתו מלך יהודה מחליו ומרים הנביאה מצרעתה, ונעמן מצרעתו, וחסתים **מי שברך** מלך על ידי משה רבינו, ורפא **מי שברך** על ידי אלישע, הוא יברך ורפא את ר' פלוני בן ר' פלוני בעבור שנתן כל הקהל הקדוש הוה לצדקה, בשבך זה המקום יברכהו ורפאהו מרפא ארצה ותעלה, ברב חסד ותנינה ותמלה, לנפש ר' פלוני בן ר' פלוני לרצונו ונפשו האטלה, ולא תרד נפשו שאולה ותמלא רחמים עליו ותחלימו לרפאתו ותחליפו ולתחיותו, ברצון כל קרוביו ואהביו, וראו לפניו ובייתו וצדקותיו, ותשלף במצולות ים כל חטאותיו, ורפשו רחמים את בעקב מעליו, תשלח לו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותחדש בנשך נעוריו, ותשלח לו ולכל חולי ישראל מרפא ארצה, מרפא ברכה, מרפא תרופה ותעלה, מרפא חנינה ותמלה, אמן.

מי שברך של בריא

(מי שברך לאמירת בשבת רק)

לחולה מסוכן למות בו ביום)

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, ו**מי שברך** חזקתו מלך יהודה מחליו ומרים הנביאה מצרעתה, ונעמן מצרעתו, וחסתים **מי שברך** מלך על ידי משה רבינו, ורפא **מי שברך** על ידי אלישע, הוא יברך ורפא את ר' פלוני בן ר' פלוני בעבור שנתן כל הקהל הקדוש הוה לצדקה, בשבך זה המקום יברכהו ורפאהו מרפא ארצה ותעלה, ברב חסד ותנינה ותמלה, לנפש ר' פלוני בן ר' פלוני לרצונו ונפשו האטלה, ולא תרד נפשו שאולה ותמלא רחמים עליו ותחלימו לרפאתו ותחליפו ולתחיותו, ברצון כל קרוביו ואהביו, וראו לפניו ובייתו וצדקותיו, ותשלף במצולות ים כל חטאותיו, ורפשו רחמים את בעקב מעליו, תשלח לו רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותחדש בנשך נעוריו, ותשלח לו ולכל חולי ישראל מרפא ארצה, מרפא ברכה, מרפא תרופה ותעלה, מרפא חנינה ותמלה, אמן.

Source 11

כתב יד אדלער 1270

דף 7 ע"ב : (בהצ"ע העמוד) מי שברך לחולה בשבת :

מי שברך אבותינו הוא ירפא את החולה פכ"ס בעבור שפכ"ס נדר בעבורו שעה למאור או מעות לצדקה בשבך זה המקום ירחם עליו בתוך שארי חולי ישראל ושבת היא מלועוק ורפואה קרובה לבוא ורחמיו מהובין ושבתו דף 8 ע"א : בשלום וחיים ואורך ימים ושנים טובים עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן.

Source 12

מנהגי ק"ק ברלין תקנ"ו

תקסא

מנהגי ק"ק בערלין

מי שברך לחולה זכר

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך וירפא את (הילד) **החולה** (פכ"ס) בעבור (שר' פכ"ס) נדר בעדו מתנה לבקור חולים בשבך זה הקב"ה ישמרהו ויחיהו ויסעדנו על ערש דוד וירפאהו רפואה שלמה על כל גופו ועל בשרו ועל כל אבריו ויחבשו מכאוביו כמו שריפא לחזקתו מלך יהודה מחליו ולנעמן שר צבא מלך ארם מצערותו ולמרים הנביאה מצרעתה ולבנימין הצדיק מחליו, כן ישלח לו רפואה שלימה וימלא עליו רחמים בתוך שאר כל חולי עמו ישראל השתא בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן (מנהגי ביהכ"ס הגדול).

ברכה ליחיד

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה וְכָל
הַקְּהָלֹת הַקְּדוֹשֹׁת וְהַמְּהוֹרֹת, הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, גְּדוּלִים
וְקַמְנִים, הֵם וּבְנֵיהֶם וּנְשֵׁיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם: וְעוֹד יִבְרַךְ וְיִשְׁמֹר וְיַחֲיֶה וְיַאֲרִיךְ
אֶת יָמֵי רַבִּי (פלוני בן פלוני) שֶׁהִתְנַדָּב..... בְּעֵבוֹר..... הַמָּקוֹם פְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו
יִרְצֶה נְדָבָתוֹ, (אמן) וְיִבְרַךְ מַעֲשֵׂי יָדָיו, (אמן) וְיִפְתָּח לֵב בְּנָיו לְתַלְמוּד תּוֹרָתוֹ.
(אמן) וְיַגְדִּל לָם לַעֲבוֹדָתוֹ (אמן) וְיַמְלֵא מִשְׁאָלוֹת לְבָו (לָבָם) וְלִבְכֶם לְטוֹבָה. (אמן)
וְיַקְיִם עָלָיו (עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם) מִקְרָא שְׁכָתוֹב: יִהְיֶה וְיִשְׁמְרֵהוּ וְיַחֲיֶהוּ
וְאִשּׁוֹר בְּאַרְצָן. וְאֵל תַּתְּנֵהוּ בְּנֶפֶשׁ אֵיכָבוֹ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

ברכה לאשה

וְעוֹד יִבְרַךְ וְיִשְׁמֹר וְיַחֲיֶה וְיַאֲרִיךְ אֶת יָמֵי מִרְתָּא (או: הָאִשָּׁה) (פלונית בת פלונית)
שֶׁהִתְנַדָּבָה.... בְּעֵבוֹר..... הַמָּקוֹם פְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו יִרְצֶה נְדָבָתָהּ, וְיִבְרַךְ מַעֲשֵׂי
יָדָיהּ, (וְיִפְתָּח לֵב בְּנֵיהָ לְתַלְמוּד תּוֹרָתוֹ. וְיַגְדִּל לָם לַעֲבוֹדָתוֹ) וְיַמְלֵא מִשְׁאָלוֹת
לְבָהּ לְטוֹבָה. וְיַקְיִם עָלֶיהָ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: (לחולה: אֵל נָא רָפָא נָא לָהּ וְעוֹד וְקָיָם
עָלֶיהָ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: מַנְשִׁים בְּאֶהָל תִּבְרָךְ. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְאִמְרוּ אָמֵן.)

Source 14

Nusach Ar"i (Chabad)

PRAYER FOR A SICK PERSON FOR SHABBAT AND FESTIVALS

For a man:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד
וְשְׁלֹמֹה, הוּא יִבְרַךְ אֶת (name) בֶּן (mother's name), בְּעֵבוֹר
שֶׁ (name) בֶּן (father's name) יִתֵּן כְּלִי נֶגֶד לְצִדְקָה בְּעֵבוֹרוֹ, שִׁבְתָּ
הִיא מְלֻעָוֶק וְרְפוּאָה קְרוֹבָה לָבּוֹא, וְנֹאמַר אָמֵן:

Source 15

Insert For The Sick In Shemona Esrei Current Sephardic

יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַפָּאנוּ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָה הַגּוּף, כְּדִי שֶׁאֵהִיָּה חֶזֶק
בְּבְרִיאוֹת גּוֹף וְנִשְׁמָה לְקִיּוֹם תּוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה: